

Сприяння інноваційному середовищу: Створення сприятливого інноваційного середовища, включаючи розвиток технопарків, інкубаторів та спільнот для співпраці, може сприяти ефективному трансферу технологій та їх комерціалізації.

Трансфер технологій відіграє важливу роль у глобальному розвитку, проте недостатнє нормативно-правове регулювання може стати перешкодою для його ефективного впровадження. Для забезпечення стабільності та розвитку необхідно активно працювати над удосконаленням законодавства, сприяти міжнародному співробітництву та забезпечити прозорість умов трансферу технологій. Тільки за таких умов технологічний прогрес може стати справжнім мотором для економічного та соціального розвитку.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Неколяк Р. В. Державне регулювання наукової і науково-технічної діяльності: організаційно-правовий аспект. Дисертація кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» (081 – Право). – Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Київ, 2018.

2. Адамюк Д. І. Поняття технології: встановлення змісту та співвідношення з іншими суміжними поняттями. URL: <https://apir.org.ua/wp-content/uploads/2015/04/Adamjuk.pdf>

3. Учасники національної інноваційної системи: інституційно-функціональний аналіз в праві: монографія / за заг. ред. С. В. Глібка, Ю. В. Георгієвського. Харків: Право, 2018. 270 с.

4. Омельченко А. В. Правове регулювання діяльності у сфері трансферу технологій в Україні. URL: http://www.sulj.oduvs.od.ua/archive/2021/3/part_1/14.pdf

5. Пеліпей А.О. Особливості нормативно-правового регулювання трансферу технологій та система державного стимулювання інноваційної діяльності в Україні. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_05/58.pdf

УДК 331.3

Бойко В. С.
*аспірант кафедри безпеки та
правоохоронної діяльності,
Західноукраїнський національний
університет*

ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Цифрова трансформація з економічного погляду означає поступовий перехід на новий технологічний рівень у всіх ключових бізнес-процесах за допомогою цифрових ресурсів та технологій. Це включає в себе створення нових продуктів, взаємодію з постачальниками та покупцями, обмін документами, продажі та контроль якості інших аспектів.

Серед основних напрямків цифровізації в економіці дослідники [4, с. 204] виділяють наступні:

1. Використання цифрових інструментів як стратегічного фактора успіху набуває все більшої важливості в сучасному бізнесі. Інтеграція цифрових технологій допомагає підвищити продуктивність бізнес-процесів, покращити обслуговування клієнтів і забезпечити конкурентну перевагу.

2. Тенденція переходу до використання хмарних сервісів стає все більш популярною, оскільки вона дозволяє компаніям масштабувати операції, знижувати витрати на обладнання та підтримку інфраструктури, а також швидше впроваджувати нові рішення.

3. Інтеграція різних цифрових систем і інструментів стає ключовим аспектом для підвищення ефективності управління бізнесом, спрощення обробки даних і автоматизації процесів.

4. Для успішних бізнесів важливо постійно адаптуватися до змін в технологічному середовищі і вимог клієнтів, розширюючи свій набір цифрових інструментів і аналізуючи їх вплив на діяльність.

5. Застосування цифрових інструментів може покращити спілкування з клієнтами, що призведе до підвищення їхньої довіри до бренду. Персоналізований сервіс і більш ефективне обслуговування можуть підвищити рівень задоволення клієнтів і їх лояльність.

Цифрові інструменти охоплюють як електронні пристрої, так і комп'ютеризовані та Інтернет-технології, які використовуються для пошуку інформації та оптимізації робочого процесу. Ці інструменти включають в себе програми, додатки або інше програмне забезпечення, яке доступне на цифрових пристроях [2].

Видами цифрових інструментів є:

- хмарні технології,
- багатофункціональні платформи,
- великі дані,
- Інтернет Речі,
- 3D-друк,
- штучний інтелект.

Ці інструменти сприяють підвищенню ефективності всієї системи управління бізнесом, зокрема забезпечують підвищення продуктивності в системі виробництва, управління запасами та логістиці, а також зменшення витрат на управління. Впровадження цифрових інструментів сприяє підвищенню інноваційного потенціалу бізнес-організації та гарантує її інноваційний розвиток. Використання цифрових інструментів є широко поширеною практикою в управлінні провідними північноамериканськими та західноєвропейськими організаціями. Незважаючи на постійний розвиток цифрових технологій, основні цифрові інструменти, що впроваджуються в управління бізнесом, залишаються стійкими протягом останніх 10–15 років, серед яких можна відзначити цифрове робоче місце та цифрові інструменти [3].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Колесніков А., Карапетян О. Штучний інтелект: переваги та загрози використання. *Ефективна економіка*. 2023. № 8. URL: <https://nauka.com.ua/index.php/ee/article/view/1991/2014>

2. Кулиняк І., Копець Г., Горбенко Т. (2022). Цифровий інструментарій антикризового менеджменту підприємств. *Економіка та суспільство*. 2022. № 35. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-35-16>

3. Шатілова О. В., Шишук Н. О., Цифрові інструменти інноваційного розвитку бізнес-організації. *Проблеми економіки*. 2020. № 4 (46). с. 249-255.

4. Пузирьова П., Синиця С. Сутність діджиталізації та її значення для бізнес-процесів в умовах сталого розвитку. *Управління бізнес-процесами та технологічними інноваціями в сучасних умовах та в післявоєнний період: міжнародна наукова конференція (10-11 жовтня 2023 р., м. Київ)*. С. 204-207.

УДК 004.891

Вербіцький А. Я.
*аспірант кафедри безпеки та
правоохоронної діяльності,
Західноукраїнський національний
університет*

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Штучний інтелект зародився ще у 1956 році, однак вагомі результати в його використанні з'явилися лише в останні десятиліття і визначили якісно нові ознаки глобального цифрового простору. Це дало поштовх прийняттю відповідних правових норм. Україна, член Спеціальної комісії з питань штучного інтелекту Ради Європи, у жовтні 2019 року приєдналася до Рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку щодо штучного інтелекту. Внаслідок цього у 2020 році було схвалено Концепцію розвитку штучного інтелекту в Україні, однією з проблем у якій зазначено «низький рівень впровадження та реалізації суб'єктами господарювання інноваційних проектів з використанням технологій штучного інтелекту порівняно із провідними країнами світу, що призводить до зниження продуктивності праці і появи великого відсотка робочих місць, які необхідно автоматизувати» [2]. Вирішення вказаних проблем передбачає реалізацію ряду напрямків:

1. Підтримка розвитку підприємництва в галузі штучного інтелекту полягає у сприянні доступу інноваційних компаній до інвестицій, співпраці з венчурними фондами, організації бізнес-заходів з участю українських ІТ-підприємців за кордоном, поліпшенні бізнес-середовища, створенні передбачуваної податкової політики, розвитку закритих інформаційних середовищ для ізольованого тестування технологій штучного інтелекту, розвитку обчислювальної інфраструктури для розроблення технологій штучного інтелекту в рамках пріоритетних напрямів і т. д.

2. Мотивація суб'єктів господарювання до впровадження технологій штучного інтелекту для підвищення їхньої ефективності полягає у забезпеченні доступності до освітніх програм і інформаційних порталів про технології штучного інтелекту.

3. Розроблення Дорожньої карти з перекваліфікації працівників, чия